

200702256/1.

Datum uitspraak: 23 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/7032 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, van 28 februari 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 juni 1998 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een vergunning tot verblijf te verlenen niet ingewilligd.

Bij besluit van 10 januari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie het daartegen door appellant gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 februari 2007, verzonden op 1 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 13 april 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 120 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), voorzover thans van belang, kan hoger beroep, als bedoeld in artikel 84 van die wet, slechts worden ingesteld tegen een uitspraak van de rechtbank over een besluit dat is bekendgemaakt na het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet met uitzondering van een beslissing op bezwaar gericht tegen een besluit bekendgemaakt voor inwerkingtreding van de wet.

2.2. Het hoger beroep richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank over voormeld besluit van 10 januari 2006, bevattende een beslissing op bezwaar, gericht tegen voormeld besluit van 15 juni 1998, dat is bekendgemaakt op 26 juni 1998, derhalve vóór inwerkingtreding van de Vw 2000 op 1 april 2001.

Ingevolge voormeld artikel 120, gelezen in verbinding met artikel 33e van de Vreemdelingenwet (oud), kan hiertegen geen hoger beroep worden ingesteld.

2.3. De Afdeling is kennelijk onbevoegd van het hoger beroep kennis te nemen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart zich onbevoegd van het hoger beroep kennis te nemen.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

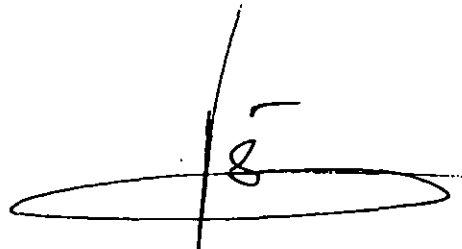
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 mei 2007

248-561.

Verzonden: **23 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Breda

sector bestuursrecht

vreemdelingenkamer

Reg.nr(s): AWB 06/7032

V-nr(s):

uitspraak van de enkelvoudige kamer ingevolge artikel 8:77 Algemene wet
bestuursrecht d.d. 28 februari 2007

in de zaak van

eiser, woonplaats kiezende ten kantore van zijn gemachtigde
mr. W.A. Venema te Rijsbergen,

en

de Minister van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
voorheen de Staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde mr. P. van Zijl.

1. Procesverloop

1.1 Eiser heeft beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 10 januari 2006
(hierna: bestreden besluit) inzake de niet-ontvankelijkheidsverklaring van zijn bezwaar.

1.2 Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden.

1.3 Het beroep is behandeld ter zitting van 30 januari 2007. Eiser is in persoon
verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde en vergezeld van D. Jongenelen als tolk in de
Servo-Kroatische taal. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn
gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1 Eiser heeft gesteld te zijn geboren op _____, de Servische nationaliteit te
bezitten en sedert onbekende datum als vreemdeling in Nederland te verblijven. Eiser heeft
bij aanvraag van 30 januari 1997 verzocht om een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd
onder de beperking, verband houdende met verblijf bij partner

2.2 Verweerder heeft, na een gevolgde bezwaarprocedure, het bestreden besluit

genomen. Dit besluit strekt tot niet-ontvankelijkverklaring van het bezwaarschrift.

2.3 In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2.4 Eiser heeft in beroep aangevoerd dat verweerder ten onrechte eisers bezwaarschrift van 21 november 2003 niet-ontvankelijk heeft verklaard. Allereerst heeft eiser aangegeven dat verweerder de stukken, waaruit zou moeten blijken dat de beschikking in primo van 15 juni 1998 aan eiser is toegezonden, niet voorafgaand aan het bestreden besluit aan eiser heeft getoond. Eiser heeft derhalve niet tijdig kunnen reageren, waardoor verweerder niet heeft voldaan aan de hoorplicht. Eiser heeft betwist dat het besluit van 15 juni 1998 op de juiste wijze aan hem is bekendgemaakt, omdat uit dat besluit niet blijkt dat het daadwerkelijk aan het genoemde adres van eiser is verzonden, nu een kopie van de verzendingsbrief van het besluit ontbreekt. Een enkele aantekening op een bladzijde van de beschikking dat die beschikking is verzonden bevestigt niet dat die verzending daadwerkelijk heeft plaatsgevonden, aldus eiser. Verder ontbreekt in het bestreden besluit een duidelijke overweging of een aan eiser verzonden brief als onbestelbaar retour is gezonden aan de vreemdelingendienst. Voorts kan de overweging in het bestreden besluit, dat in een beschikking van eisers partner van 30 september 1999 is vermeld dat de op 30 januari 1997 door eiser ingediende aanvraag niet is ingewilligd, dienaangaande niet als een geldige wijze van bekendmaken van het besluit van 15 juni 1998 aan eiser worden beschouwd. Ter zitting heeft eiser aangegeven dat hij van mening is dat de beschikking in primo niet eerder dan 3 november 2003 aan hem bekend is gemaakt, waardoor het bezwaar op 21 november 2003 tijdig is gemaakt.

2.5 De rechtbank neemt, in het licht van de aangevoerde beroepsgronden, het navolgende wettelijke kader tot uitgangspunt.

Ingevolge artikel 3:40 Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) treedt een besluit niet in werking voordat het is bekendgemaakt.

In artikel 3:41 Awb is het volgende bepaald:

1. De bekendmaking van besluiten die tot een of meer belanghebbenden zijn gericht, geschiedt door toezending of uitreiking aan hen, onder wie begrepen de aanvrager.
2. Indien de bekendmaking van het besluit niet kan geschieden op de wijze als voorzien in het eerste lid, geschiedt zij op een andere geschikte wijze.

Ingevolge artikel 6:8, eerste lid, Awb vangt de termijn aan met ingang van de dag na die waarop het besluit op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt.

Volgens artikel 117, tweede lid, Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) blijft op de behandeling van aanvragen als bedoeld in het eerste lid van artikel 117 het recht dat gold voor de toepassing van inwerkingtreding van de Vw 2000 van toepassing.

Op grond van artikel 33c Vreemdelingenwet 1965 (hierna: Vw (oud)) bedraagt in afwijking van artikel 6:7 Awb de termijn voor het indienen van een bezwaar- of beroepschrift vier weken.

Ingevolge artikel 6:11 Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend

bezwaar- of beroepschrift niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

2.6 Gelet op voormeld wettelijk kader en de aangevoerde beroepsgronden ziet de rechtbank zich allereerst voor de vraag gesteld of het besluit van 15 juni 1998 aan eiser is bekendgemaakt. Dienaangaande overweegt de rechtbank als volgt.

In de uitspraak van 13 mei 2004 heeft de voorzieningenrechter van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Rotterdam (AWB 03/60909) eisers verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening toegewezen en overwogen dat verweerder niet aannemelijk heeft kunnen maken dat de beschikking van 15 juni 1998 (op de juiste wijze) is verzonden en (op de door de Awb voorgeschreven wijze) aan eiser bekend is gemaakt. Voorts is overwogen dat het bezwaar tegen de beschikking van 15 juni 1998, naar het voorlopige oordeel van de voorzieningenrechter, als tijdig kan worden aangemerkt.

Gebleken is dat eiser, zijn gemachtigde en eisers partner vervolgens naar aanleiding van eisers bezwaarschrift op 9 november 2005 zijn gehoord door een ambtelijke commissie van verweerder. Blijkens het verslag van dit gehoor heeft de voorzitter van de commissie opgemerkt dat eiser twee aanvragen om een verblijfsvergunning voor verblijf bij partner heeft ingediend, te weten in 1997 en in 2002 en aan eiser gevraagd of daar nog een speciale reden voor was, nu eiser stelt dat hij eerst op 3 november 2003 van de beslissing op de eerste aanvraag op de hoogte is gesteld. Eiser heeft hierop gereageerd met de opmerking dat zijn eerste aanvraag om een verblijfsvergunning was afgewezen en dat hij toen een tweede aanvraag heeft ingediend om het nog een keer te proberen. Eiser heeft aangegeven aan dat hij graag in Nederland bij zijn partner wil verblijven. Eisers partner heeft tijdens het gehoor verklaard dat zij ongeveer in hetzelfde jaar als dat eiser de aanvraag heeft ingediend hebben gehoord dat de aanvraag was afgewezen. Vervolgens heeft eisers gemachtigde aangegeven dat eiser in 1996 een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning heeft ingediend, maar dat hij daar nooit bericht over heeft ontvangen. Hierna heeft eiser opgemerkt dat zijn gemachtigde beter weet dan hij hoe de procedures zijn verlopen.

Naar het oordeel van de rechtbank is hetgeen eiser en zijn partner tijdens het gehoor op 9 november 2005 hebben aangegeven niet voor tweërlei uitleg vatbaar en dient op grond van deze verklaringen er vanuit te worden gegaan dat eiser al vóór 3 november 2003, namelijk al in 1998, op de hoogte was van de afwijzende beschikking op zijn aanvraag. Naar het oordeel van de rechtbank snijdt de opmerking van eiser dat zijn gemachtigde beter weet hoe eisers procedures liepen geen hout, omdat de betreffende gemachtigde eiser in die periode nog niet bijstond. Derhalve had het op de weg van eiser gelegen om na bekendmaking van de beschikking van 15 juni 1998 binnen de wettelijke termijn bezwaar te maken tegen die beschikking.

Niet gebleken is dat eiser een verschoonbare verklaring heeft gegeven voor de termijnoverschrijding voor het indienen van het bezwaarschrift. Gelet op het voorgaande heeft verweerder het bezwaar van eiser naar het oordeel van de rechtbank terecht niet-ontvankelijk verklaard.

2.7 Op grond van het voorgaande zal het beroep ongegrond worden verklaard. De rechtbank acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. E.C.H. Kouwenhoven en in het openbaar uitgesproken op 28 februari 2007, in tegenwoordigheid van mr. M.P.J. Tillie, griffier.

Rechtsmiddelenclausule

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

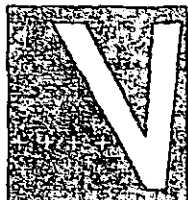
De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. (Nadere informatie: www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op: - 1 MRT 2007

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St.Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

ADVOCATEN en PROCUREURS

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1082	B 29 MRT 2007
ZAAKNR. 2007-02256	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State

Appellant is , wonende te aan het
, voor deze zaak woonplaats kiezende te Rijsbergen aan de St. Bavostraat 18
op het kantoor van mr. W.A. Venema die verklaart door hem bepaaldelijk ge-
volmachtigd te zijn om dit hoger beroep in te stellen en in deze zaak als zijn gemach-
tigde op te treden.

1. Op 30 januari 1997 heeft appellant bij de korpschef van de regiopolitie Rotter-
dam-Rijnmond een aanvraag om verlening van een vergunning tot verblijf inge-
diend.
2. Bij beschikking van 15 juni 1998, ter kennis van appellant gebracht op 7 no-
vember 2003, heeft de Staatssecretaris van Justitie voornoemde aanvraag af-
gewezen.
3. Op 21 november 2003 heeft appellant tegen voornoemde beschikking bezwaar
gemaakt bij de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.
4. Bij beschikking van 10 januari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken
en Integratie voornoemd bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.
5. Op 7 februari 2006 heeft appellant van laatstgenoemde beschikking beroep
ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage.
6. Bij uitspraak van 28 februari 2007, verzonden op 1 maart 2007, heeft de Recht-
bank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Breda, het beroep ongegrond verklaard.
7. Appellant kan zich met voornoemde uitspraak niet verenigen weshalve hij
daarvan hierbij bij Uw Afdeling hoger beroep instelt.

8. Appellant voert tegen de aangevochten uitspraak de volgende grief aan.

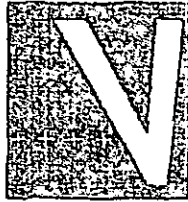
Grief

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder rechtsoverweging 2.6 van de aangevochten uitspraak overwogen:

"Naar het oordeel van de rechtbank is hetgeen eiser en zijn partner tijdens het gehoor op 9 november 2005 hebben aangegeven niet voor tweeërlei uitleg vatbaar en dient op grond van deze verklaringen er vanuit te worden gegaan dat eiser al vóór 3 november 2003, namelijk al in 1998, op de hoogte was van de afwijzende beschikking op zijn aanvraag. Naar het oordeel van de rechtbank snijdt de opmerking van eiser dat zijn gemachtigde beter weet hoe eisers procedures liepen geen hout, omdat de betreffende gemachtigde eiser in die periode nog niet bijstond. Derhalve had het op de weg van eiser gelegen om na bekendmaking van de beschikking van 15 juni 1998 binnen de wettelijke termijn bezwaar te maken tegen die beschikking.

Niet gebleken is dat eiser een verschoonbare verklaring heeft gegeven voor de termijnoverschrijding voor het indienen van het bezwaarschrift. Gelet op het voorgaande heeft verweerder het bezwaar van eiser naar het oordeel van de rechtbank terecht niet-ontvankelijk verklaard."

Appellant kan zich met dit deel van de aangevochten uitspraak niet verenigen omdat de Rechtbank, alvorens als haar oordeel te geven dat appellant al vóór 3 november 2003, in 1998, op de hoogte was van de afwijzende beschikking op zijn aanvraag, had moeten beoordelen of verweerder voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat de beschikking van 15 juni 1998 aan appellant verzonden is, of op andere wijze aan hem bekend gemaakt is. Dit klemmt te meer nu de Rechtbank eveneens overwogen heeft dat de Voorzieningenrechter van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Rotterdam, bij uitspraak van 13 mei 2004 overwogen heeft dat verweerder niet aannemelijk heeft kunnen maken dat de beschikking van 15 juni 1998 (op de juiste wijze) verzonden is en (op de door de Awb voorgeschreven wijze) aan appellant bekend gemaakt is. De Rechtbank heeft derhalve miskend dat, alvorens enig gewicht toegekend kan worden aan de bij de ambtelijke commissie door appellant en zijn partner afgelegde verklaringen, beoordeeld had moeten worden of verweerder voldoende aanne-

melijk heeft gemaakt dat de beschikking van 15 juni 1998 aan appellant verzonden is of op een andere wijze aan hem bekend is gemaakt. De Rechtbank heeft echter nagelaten te beoordelen of verweerder voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat de beschikking van 15 juni 1998 aan appellant verzonden is of op een andere wijze aan hem bekend is gemaakt.

Voorts heeft de Rechtbank niet de juiste betekenis toegekend aan de verklaring van appellant ter zitting van de ambtelijke commissie dat zijn eerste aanvraag om een verblijfsvergunning was afgewezen en dat hij toen een tweede aanvraag heeft ingediend om het nog een keer te proberen. In die verklaring ligt immers niet besloten dat appellant de beschikking van 15 juni 1998 ontvangen heeft en dat hij er kennis van heeft genomen. Deze verklaring van appellant kan niet meer inhouden dan dat hij rekening heeft gehouden met de mogelijkheid dat de eerste aanvraag was afgewezen. Met de mogelijkheid dat de eerste aanvraag was afgewezen heeft appellant blijkens de brief van 24 juni 2002 aan de korpschef van de regiopolitie Rotterdam-Rijnmond, waarmee de tweede aanvraag verzonden is, rekening gehouden. Op dat moment verkeerde appellant nog in het ongewisse of op de eerste aanvraag inmiddels een beslissing genomen was. Uit de verklaring van de partner van appellant blijkt evenmin dat de beschikking van 15 juni 1998 aan appellant verzonden is en door hem ontvangen is of dat hij op een andere wijze kennis heeft genomen van die beschikking. Voorts is de verklaring van de partner van appellant te vaag om daaraan de conclusie te kunnen verbinden dat appellant de beschikking van 15 juni 1998 ontvangen heeft.

Aangezien appellant eerst met toezending van de beschikking op de tweede aanvraag bij brief van 7 november 2003 kennis heeft kunnen nemen van de afwijzing van de eerste aanvraag heeft de Rechtbank ten onrechte geoordeeld dat verweerder het bezwaar terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard. Nu appellant niet eerder dan met laatstgenoemde brief op de hoogte is geraakt van de

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St.Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

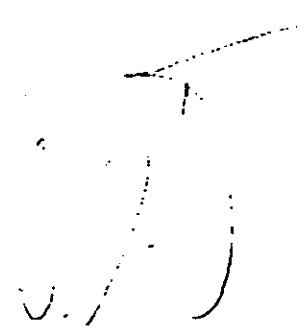
ADVOCATEN en PROCUREURS

afwijzing van de eerste aanvraag wordt niet toegekomen aan de vraag of er sprake is van een verschoonbare termijnoverschrijding. Ook dat heeft de Rechtbank miskend.

REDENEN waarom appellant zich tot Uw Afdeling wendt met het verzoek:

- a) dit hoger beroep gegrond te verklaren;
- b) de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Breda, van 28 februari 2007 te vernietigen;
- c) het bij de Rechtbank ingestelde beroep alsnog gegrond te verklaren;
- d) de bestreden beschikking van 10 januari 2006 alsnog te vernietigen;
- e) alsmede verweerder te veroordelen in de proceskosten die appellant in beide instanties heeft moeten maken.

Rijsbergen, 29 maart 2007

Gemachtigde